

BIBLIOTHECA
MANUALIS
ECCLESIE PATRUM
COMPLECTENS

Illorum vite, & gestorum breviarium: Operum Synopsim: Illustriora
testimonia Dogmata, Mores, Disciplinam spectantia, & selecta
Vite spiritualis documenta.

O P U S
GALLICE EDITUM
A D. PETRO JOSEPHO TRICALETIO
PRESBYTERO, ET DOCTORE IN UNIVERSITATE VESONTIENSI,
LATIO DONATUM
NOTISQUE BREVIORIBUS ILLUSTRATUM
AB EUDOXIO PHILENIO S.T. PROFESSORE.
TOMUS PRIMUS.

BASSANI, MDCCCLXXXIII.

SED PROSTANT
VENETIIS APUD REMONDINI.

Superiorum Permisso, ac Privilegio.

LATINUS INTERPRES BENEVOLO LECTORI

SACRÆ ERUDITIONIS STUDIOSO.

BIBLIOTHECA Patrum Ecclesiarum, quam Latio donandam operæ pretium duxi, paucis abhinc annis Gallica lingua Lutetiarum Parisiorum typis prodiit opera, & studio Petri Josephi Tricaletii Presbyteri, & Doctoris in Universitate Vesontiensis, Praesidis Seminarii, ut vocant, Parisiensis apud S. Nicolaum de Cardoneto nuncupati. Vir hic clarissimus sacra studia semel amplectatus, illis indefesso labore incubuit, a quibus eum divellere nequiviverunt plurimæ gravesque agritudines, quibus postremis præsertim vitæ suæ annis fuit acerbissime divexus; pietate etiam, religione, cæterisque christianis virtutibus mirum in modum claruit, ut ex ejus Vitæ Breviario constabit, quod primo hujus Bibliothecæ Tomo præfixum reperies, & in Gallica editione postremo collocatum Volumine legitur. Hic utique pius doctusque Vir, qui nomen suum in fronte Operis modestiæ causa inscribi renuit, primum Volumen Parisiensi Typographo mittens illum commonefecit, ut si forte Eruditorum, & Sapientum judicio publica luce dignaretur,

fior effecta sit, ut utramque Editionem comparantibus manifeste patebit. In novem Volumina partetur Editio nostra, quorum postremum ea omnino complectetur spiritualis vitæ ascetica documenta, ab iis plane distincta ac diversa, quæ in singulis Patrum Capitibus Articulo quarto leguntur, quæque Auctor, octavo addito Volumine, collegit, ac præterea totius Operis generalem & copiosum Indicem. Quarto. Errores, qui in Gallica Editione irrepserant, emendavimus. Quinto. Adnotationes nonnullas breviores quidem, ne Volumina nimium excrescerent, sed utiles, & aliquæ prætermissa ab Auctore supplentes, identidem adjicimus, ac signatas Arabicis numeris dabimus. Denique Auctoris Vitam postremo Gallico Volumine adjectam statim in primo collocavimus. Singula Volumina suo Indiculo non carebunt, in totius Operis calce, scilicet Tomo IX. ut diximus, generali Indice reservato. Hic omnium Patrum, quos hæc Bibliotheca complectitur, catalogum exhibemus ordine non exakte ad Chronologiam, sed potius ad Voluminum partitionem accommodato. Sunt autem

Tom. I.	1. S. Ignatius Martyr. 2. S. Justinus Martyr. 3. S. Irenæus. 4. S. Clemens Alexandrinus. 5. Tertullianus. 6. Origenes. 7. S. Cyprianus Martyr.

	8. Eusebius Cæsariensis.
	9. S. Athanasius.
	10. S. Hilarius Pictaviensis.
Tom. II.	11. S. Basilius.
	12. S. Cyrillus Hierosolymitanus.
	13. S. Gregorius Nazianzenus.
	14. S. Ephrem.
	15. S. Gregorius Nyssenus.
	16. S. Ambrosius.
Tom. III.	17. S. Epiphanius.
	18. S. Hieronymus.
	19. S. Paulinus.
Tom. IV.	20. S. Joannes Chrysostomus.
	21. S. Cyrillus Alexandrinus.
Tom. V.	22. S. Augustinus.
	23. S. Prosper.
Tom. VI.	24. Theodoretus.
	25. S. Leo Magnus.
	26. S. Cæfarius Arelatensis.
Tom. VII.	27. S. Gregorius Magnus.
	28. S. Joannes Damascenus.
Tom. VIII.	29. S. Anselmus.
	30. S. Bernardus.

Tu interim, Amice Lector, hunc qualemcumque laborem nostrum æqui bonique consule, eoque fruere, & vale.

I

BIBLIOTHECA

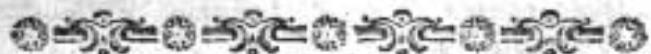
MANUALIS

PATRUM ECCLESIAE.

CAPUT PRIMUM.

S. IGNATIUS

Apostolorum discipulus, Episcopus Antiochenus, & Martyr.

ARTICULUS PRIMUS.

Vita S. Ignatii Breviarium.

IGNATIUS cognomento Theophorus, id est Deifer, qui scilicet Deum gerit, natione Syrus fuit. Antiquiores Patres (*a*) afferunt Christum in carne minime vidisse; sed Apostolorum, ac præcipue S. Petri, & Joannis Evangelistæ fuisse discipulum. Ab ipsis itaque manus impositione Antiochenus Episcopus consecratus est, eamque Ecclesiam post Evodium, qui S. Petro successerat, regendam suscepit (*b*). Erant tunc Antiochiae ducenta, & amplius hominum millia, in quibus tamen regendis non minus laboravit, quam in persecuzione adversus suam Ecclesiam a Domitiano Imperatore excitatam invicte sustinenda (*c*), quippe „qui in star boni gubernatoris gubernaculo precum, ac jejunii, & affiduitate docendi, tempestati contrariae restitit, ac salvum incolu memque gregem suum servavit“.

Trialet, Tom. I.

A

Sedata

S.IGNATIUS.

Episcopus ordinatus.

(*a*) *S. Jo. Chrysost.* (*b*) *Circa annum 69. J.C.*
(*c*) *Aëla Mart. apud Cotel. n. 1. p. 157.*

CAPUT SEXTUM.

ORIGENES

Presbyter, & Confessor.

ARTICULUS PRIMUS.

Vita Origenis Breviarium.

ORIGENES, qui & Adamantius (1), immo & aliquoties Calcenteri (2) appellationem consecutus, genere Ægyptius Alexandriae natus est anno Christi, ut videtur, 185. annum jam sextum imperante Commodo. Illum domestica institutione formandum suscepit Pater ejus Leonidas, animumque ejus Sacrarum Scripturarum studiis præsertim imbuit. Adolescens Origenes brevi tempore profecit, tantamque junxit cum admirabili ingenij ubertate & doctrina pietatem, virtutem, modestiam, ut dormientis cubiculum pueri saepe ingressus Pater nudatum Filii peccus, tamquam Spiritus Sancti domicilium, exosculatus fuerit, gratias Deo agens, qui se tam felici prole auxisset, quod & D. Hieronymum scribere compulit, *Origenem se ab infantia egregium virum exhibuisse*. Clementis Alexandrini discipulus fuit, cui nonnisi decimum octavum agens annum successit in Cathedra Catechistica, ut ejus loco Theologiam doceret, & Sacras Scripturas interpretaretur. Jam præcedente anno Pater ejus Leonidas Martyrii coronam adeptus fuerat, serviente Severi anno 202. persecutione, tantaque tum Martyrii cupido Origenem accenderat, ut Mater filii impetum retardare fletibus non valens, arte & occultatis ipsius vellimenti invitum & dolentem domi retinuerit. Frequens confluxit ad Origenis Scholam Auditorum turba tum Gentilium, tum Christianorum, istos in fide confirmabat, illos vero ab Idolorum cultu revocatos Christo adipisciebat. Plures ex ejus Schola prodiere Martyres, quæ ideo potius Martyrum tyrocinium, quam discipulorum Magisterium dici poterat. Ventibant etiam ad eum puellæ fidei Christianæ, & studiorum gratia; eapropter, ut omnem a se amoveret suspicionem, & aliorum officiis tolleret, corpus suum eviravit, Christi verbis de Eunuchis, qui

(1) Hoc nomen, quod adamantinum significat, vel infrangibile, datum Origeni fuit, quia summo & acri studio in Sanctorum Scripturarum labore sudavit, ut scribit S. Hier. Ep. 33. E. V.

(2) Vox illa quasi *enei pectoris* significat.